

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro.} 122.

23. Października 1820.

Wiadomości krajowe.

Z Lwowa. — C. K. Rząd krajowy po-
dał do mnieszczenia następujące

U w i a d o m i e n i a :

I. Do obsadzenia miejsca Sekretarza przy C. K. Sądzie Szlacheckim w Tarnowie, z roczną pensją tysiąca Zł. Rens. w mon. konw. rospisany jest konkurs. Ubiegający się C. K. Urzędnicy podać mają prośby swoje należycie wsparte dowodami, przez swoje Władze przełożone, inni zaś wprost do pomienionego C. K. Sądu Szlacheckiego w ciągu 4 tygodni od dnia niniejszego obwieszczenia.

II. Do obsadzenia miejsca Rady przy Sądzie karzącym we Lwowie, który dotąd połączony jest jeszcze ze Lwowskim Magistratem, rospisnie się konkurs z dołożeniem, że pensya roczna wynosi obecnie tysiąc dwieście Zł. Rens. z której 2/3 płaconych będzie ze Skarbu Monarchicznego w mon. konw., a 1/3 część z kassy miejskiej Lwowskiej w W. Wied. z przepisaniem dodatkami procentowemi; atoli po nastąpić mającém niebawnie odzieleniu Sądu tego od Magistratu pensya roczna wynosić będzie tysiąc czterysta Zł. Rens. w mon. konwencyynej. C. K. Urzędnicy, pragnący tego urzędu, podać mają prośby swoje wsparte należycie dowodami przez swoje przełożone Władze, inni wprost do pomienionego Sądu w ciągu 4 tygodni rachowanych od dnia niniejszego obwieszczenia.

III. Do obsadzenia miejsca Aktaaryusza przy C. K. Sądzie karzącym w Wiśniczcu, z roczną pensją Sedmuset Zł. Rens. w mon. konw. i stopniem C. K. Protokollisty Rady Sądu Szlacheckiego, rospisany jest konkurs. Ubiegający się o nie C. K. Urzędnicy podać mają prośby swoje wsparte należycie dowodami, przez Władze swoje przełożone, inni zaś bezposrednio do pomienionego Sądu karzącego w ciągu 4 tygodni rachowanych od dnia niniejszego obwieszczenia.

Wiadomości z Pesztu, umieszczone w gazecie wychodzącej w Budzie pod d. 8go Października, zawierają co następuje: „Dnia 5. były znnowu obroty woyska, na których był N. Pan wraz z C. K. Xiążętami: pod ten czas N. Pan zaszczyciłą dobroczynną obecnością swoją dom lawalidów w rzeszcie, tudzież instytut leczenia oczow, założony przez związek dam miasta Pesztu. Dnia 6. były ostatnie obroty, wykonywane przez część woyska, N. Pan był znnowu na tychże obrotach iako i inne wysokie Osoby. — Iak Najiaśnieyszi Cesarstwo ku pociesze obu miast sąsiedzkich udzielali się publicznie, i przez to każdemu dawali sposobność bytć świadkiem swęj łaskawości, tak rownie Cesarscy i Królewscy Xiążęta zwiedzili po kilka kroć wszystkie okolice miast obu i oglądali Wszystkie osobliwości. Donieśliśmy iuż, że Jęgo Cesarzowicowska Mość Arcy-Xiáže Następca Tronu zowiedził na d. 30. z. m. C. K. uważalnją Uniwersytetu na gorze S Gerharda, tam kazał Op sobie Prefektowi teyże uważalni Janowi Pasquich pokazać nietylko narzędzia tego pięknego założenia, lecz oraz zawiadomił się dokładnie o całym urządzeniu. Odiazd Najiaśnieyszych Cesarstwa oznaczony jest na intro, Cesarstwo udadzą się prosto do Hollitsch, a mianowicie: przez Bóröswar, Dorogh, Gran, gdzie przepędzą noc w d. 10.; potem poiądą przez Kóbölkut, Perbete, Neuhausel, Tarosked, Szered, a d. 10 do Tyrnawy na noc; z tamtąd wyruszją Cesarstwo przez Bolorazor do granicy Komitatu Preszburghskiego, miejsca zwanego Czortowabrama, z tąd zaś przez Szenitz i Radosocz do Hollitsch, gdzie przybydż mają wieczorem na d. 11. Października; orszak otaczający Najiaśnieyszych Cesarstwa w drodze do Hollitsch jest ten sam, który Cesarstwu towarzyszył z Schönbrunn do Budy.

Dnia wczorayszego po ukończonych obrotach woiennych zwinęto obóz pod Pesztęm, który tamże stał od d. 17. p. m. Siedem pułków wyruszyło z tego dnia onegdayszego,

szta poszła wczoraj; wszystkie te 15 pułków powracają na dawne leże, towarzyszy im zawołanie Monarchy i szacunek tysięcy wiwatów, powzięty przy tej sposobności ku mężym woiownikom. Nabożeństwem odprawionemu w kościele farnym w Budzie z powodu imienia Najjaśniejszego Cesarza i Króla był obecny Jego Cesarzewicowska Mość Arcyksiążę Palatyn, oraz Władze krajowe. — Wieczorem dnia tego był wielki bal w Budzie u Stołnika koronnego Józefa Hrabiego Brunswik, a na d. 5. w Peszcie u Wielkiego Koninszego Królestwa Węgierskiego, Pawła Almazy; Cesarzkie i Królewskie Xiążęta i Xiężne zaszczylicili te obie uroczystości swoją obecnością.

Jego Królewicza Mość Xiążę Karol Bawarski brat Najjaśniejszey Cesarzowey i Królowey Jey Mój, wyjechał na d. 5. przedpołudniem z Pesztu do Wiednia.

Wiadomości zagraniczne.

Portugalia Brazylia i Algarbia.

Z *Lizbony d. 13. Września.* — Wojsko będące pod rozkazami Hrabiego Barbaceny przeszło do Konstytucjonistów; dzisiejszym okrętem odplywającym do Londynu danozleczenie sprawującemu także Interessa Guerreiro, aby wszedł w układy z Rządem Angielskim o zaciągnięcie pożyczki, atoli w każdym przypadku nie ma żądać pomocy wojskowej. Rejencja uwolniła już uprzednie wszystkich Officerów będących w służbie naszey. — Odezwa Junty Oportonskiej wydana do tutejszych mieszkańców wyraża na końcu: „Iakiekolwiek macie powody powstawać na urzędników Władzy publiczney, przebaczcie im, obchodźcie się z nimi jak z nieszczęśliwymi, którzy za pomnieli o uczuciu nagradzającym wypełnienie ich obowiązków. Nieżądajcie innę dla nich kary, dla rodowitego Portugalczyka nie ma już większey. Szanujcie urzędy i Władze, upoważnione do publicznego zarządu. Lud sprawiedliwy i oświecony poważając Rząd, czyniący sumiennie zadosyć w zakresie swoich obowiązków dowodzi, iż jest godzien uszczęśliwiać go Konstytucją.“

Junta w Oporto pisząc do naszey Rejencji z d. 3. dotknęła punktu nie zupełnie przez historię wyjaśnionego, wyraża bowiem: „Wiecie JW Panowie, iż dla dokonania naszego nieszczęścia w Portugalii i Lizbonie utworzyły się trzy stronnictwa zupełne się sobie sprzeciwiające; jedno z tych chciało

nas poddać obecnemu Władzcy (Napoleonowi), drugie abyśmy zostawali pod opieką obcej potęgi (Anglii), a trzecie chciało wydrzeć naszemu dobremu Monarsze Koronę, i przenieść ją winny dostojny Portugalski Dom; atoli Dop ten przez rzetelność nienaruszoną, nie przyjął niewczesnym podstępem tęj dostojności.“

Z *Oporto d. 13. Września.* — Pułki, które przeszły do wojska konstytucyjnego są następujące: Pułk 10. piechoty 10. strzelców i milicia miasta Coimbr, szwadron pułku 10. jazdy, batalion pułku 9. strzelców i cała załoga w Viseu; dwa szwadrony pułku 6. jazdy, batalion pułku 12. strzelców i pułk milicyi z Chaves. Biskup z Coimbr zlecił swemu Sekretarzowi, aby dla stałości ięgo zastąpił go w złożeniu przysięgi na Konstytucję. Junta wydała oświadczenie, iż kto w Tras-los-Montes i Beira po wnyściu wojska z Minho nie odkaże się za Królem Stanami (Cortes) i Konstytucją, popelni występki przeciwko obrazy Narodu; nawet gminy utracą swoje sądy, wolności i przywileje, i ukarane zostaną za zdradę kraju.

Generał Major Lacerda otrzymał od Pułkownika de Benevides pod d. 6. Września z Chaves w głównej ięgo kwaterze w Villareal doniesienie, że Hrabia Amarante zwołał radę wojenną, na którą iednomyslnie uchwalono, aby uznać uroczystość Juntę Rządzącą w Oporto. Dwaj Officerowie wysłani przez Rejencję z Lizbony, dla zasięgnięcia bliższych wiadomości względem powstania w okolicach, otrzymali pomoc w Coimbrze dla przekonania się o stanie rzeczy; porządkiem Junta odesłali ich do Rejencji, dla zdania sprawy z tego co widzieli. Pochlebiali tu sobie, że mieszkańcy i wojsko w Lizbonie nie przychylni są nowemu porządkowi; i tylko obawiają się przeciwności tych, którzy także posiadają intratne urzędy a nie chcieliby takowych utracić.

Naynowsze wiadomości z Portugalii umieszczone w Gazetach Paryzkich z d. 2. t. m. donoszą, iż powstanie wszczęło się teraz w samej Stolicy; podczas gdy wojsko powstańców wzmocnione korpusem dowództwa Hrabiego Amarante, podzielone na dwie kolony, z których iędną pod sprawą Cabreira i Sepulveda, druga zaś pod wodzą Texeira i Lacerda wyruszyło ku temu miastu.

Podług listu z Iruņu z daty 26. Września umieszczonego w dzienniku rozpraw, był to 16 pułk piechoty, który na d. 16. powstał najpierw w Lizbonie, i pociągnął za so-

ła wszystkie inne wojsko różney broni. W skutek tego wypadku mianowaną została nowa Rejencya z osob następujących, które sobie przybrały tytuł Jśnie Wielmożnych: teni są: Freire, Hrabia San Pape, Hrabia Rescade, Hrabia Pennafiel, Jenérat Porucznik Matias Józef Acedo i Brancamp, atoli Rejencya ta ustąpić ma najwyższej Juncie mającej przybydź z Oporto, która na d. 14. Września miała iuż udadź się do Lizbony. Do dowodczy zamku Belem i dowodczy w porcie wydano rozkazy, aby żaden okręt nie wypłynął z rzeki Tajo bez pozwolenia nowej Rejencyi.

Królestwo Polskie.

Na posiedzeniu Izby Senatorskiej d. 9. Października wniesione zostały projekta przyjęte w Izbie Poselskiej, ieden: O Moratorium, drugi: O odstąpieniu własności prywatney dla użyteczności publiczney. Oba te projekta, pierwszy większością głosów, drugi iednomyślnie, przyjęte, i do Sankeyi Monarchy odniesione zostały.

Na posiedzeniu z dnia tego w Izbie Poselskiej, wprowadzony został przez JW. Radcę Stanu Kozmiana projekt Zmian w Statucie Organicznym o Senacie, w Senacie przyjęty na posiedzeniu z d. 7. Października. Dla okazania powodu zmian i konieczności popraw w obecnym projekcie zaprowadzonych, porównywał JW. Radca Stanu Statut dawniejszy z nowo projektowanym. W końcu mowy oznaymił, że wielu członków Kommissy przy roztrząsaniu projektu w Radzie Stanu oświadczyło się przeciw artykulowi 47 projektu (*) uważając go za przeciwny artykulowi 116 Ustawy Konstytucyney, tudzież uważało artykuł 157 Statutu Organicznego o

Reprezentacyi Narodowej za niestosownie umieszczony w projekcie obok artykułu 116 Ustawy Konstytucyney. Na te zarzuty stosowną czynił odpowiedź. — Przeciwnymi projektowi byli: JW. Stubicki Poseł, który pomimo uznania projektu za odpowiadający celowi uważał art. 47. nadwierzającym swobody Izby Poselskiej przez to, że gdy szarga Izby na urzędników przechodzić ma pośrednio przez Senat nigdy skutku nie weźmie. Toż samo i JW. Kozłowski*Deputowany, utrzymywał okazując, że na mocy art. 116 Ust. konstyt. są trzy przypadki zaskarżeń Urzędników do Senatu: przez Króla, Namiestnika i Izbę Poselską, a projekt Izbie zapomniat. Toż samo utrzymywali oba JW. Niemcewscy i Wiszniewski Postowie. JW. Okołowicz i Szłowski Postowiei okazali art. 47 projektu, przeciwnym art. 47 Konstytucyi. JW. JX. Łacki Deputowany, mówił że art. 157 Stat. org. potrąca w nieskończony labirynt zaskarzenie, oparte na art. 116 Konstytucyi. JW. Żochowski Deputowany i JW. Ostrowski Poseł, był także przeciwny art. 47, również JW. Szarzyński Deputowany, Szymczykiwicz, Karsznicki, Bronikowski, Walchnowski Postowie, Kuczowski Deputowany, Stawowski, Marzkowski Postowie i Biernacki Deputowany. — Bronili art. 47 i byli za projektem: JW. Dembowski Poseł, który najpierwszy głos zabrał i wynurzał zdania Kommissy do praw organicznych i Administracyynych ustanowionych, utrzymywał pośrednictwo Pannięcego za potrzebne, a Senatu nieszkodliwe, zwłaszcza że zaskarzenia czynione są iawnie. Popierał to samo JW. Radca Stanu Plater. Toż samo JW. Obchelewicz Poseł, który oraz okazał art. 116 Konst. zgodnym z art. 157 Stat. org. o Reprezentacyi, ale dodał że w Konstytucyi na text Francuzki jako na oryginalny mieć wygląd należy. Podobnie, JW. Łubiński Poseł i JW. Krysiński Deputowany, który w art. 116 rozróżniał, odesłanie służące Pannięcemu, od zaskarzenia służącego iedynie Izbie; uznał art. 157 Stat. org. ścięśniającym Konstytucyę ale teraz rzekł jest prawem; naręście uważał w nim zaród Sądów przysięgłych i dla tego był za projektem. — JW. Potocki Poseł, dowodził dokładności art. 47 textem Francuzkim art. 116 Konstytucyi, dodając, że zmiana art. 157 Stat. org. może tylko być przedmiotem petyeyi do Tronu. JW. Chodkiewicz Deputowany, okazał zalety projektu zawarte w art. 6 stanowiącym, że Prezes Senatu żadnego urzędu Administracyi.

(*) Artykuł ten 47 projektu jako stanowiący istotny przedmiot różności zdań Izby i dyskusyi, tudzież jako mający wpływ bezpośredni na zdanie ostateczne Reprezentantów, udiela czytelnikom Gazeta Warszawska, który także umieszczamy: „Król lub Namiestnik tego, odsyła przez wezwanie do Senatu, na rece Prezesa tegoż Senatu zaskarzenia o zbrodnie Stanu, przeciwko jakim bądź osobom, tudzież o przestępstwo w Urzędzie, Senatorów, Ministrów, Naczelników, Wydziałów Rządowych, osób szczególniej wezwanych do zasiadania w Radzie Stanu, iakoteż Radców Stanu, Sędziów Najwyższego Trybunału i Referendarzy, a to w przypadkach i na mocy art. 116 Konstytucyi, na stosownie do brzmienia art. 157 Statutu organicznego o Reprezentacyi Narodowej.”

nego nległego odpowiedzialności Sądowi Seymowemu piastować nie powinien; art. 7. zabraniający Urzędnikom Administracyjnym uległym Sądowi Seymowemu sprawowania obowiązków Senatora i inne; uznał art. 12 przeciwny art. 152 Konstytucyi. Prawość art. 47 okazał i był za projektem. Wreszcie bronili art. 47 i pochwalili projekt. JW. Komorowski, Krasinński, Grabowski Postowie, Wysocki, Faltz, Deputowani, Rożniecki Poseł, X. Wierzbowski Deputowany i Linde Deputowany, który uczynił nadto uwagę, że w art. 47 projektu obok art. 116 i art. 82 Konstyt. oddający pod sąd członków Kommissyji Rządowych, powinien być zacytowany. Po wyjaśnieniu nakoniec art. 47 i zebraniu zarzutów przez JW. Radcę Stanu Platera Referendarza Grabowskiego i pełnego wymowy i granatności dowodów Ministra spraw Wewnętrznych; Mostó wskiego, przymawiali się ieszcze kilkakrotnie niektórzy z Reprezentantów. Zamknął rozbiór projektu słyszany na tej posiedzeniu z upodobaniem JW. Plater Radca Stanu. Poczem przystąpiono do głosowania, i okazało się w końcu: że projekt, większością kresek 61 przeciwko 53 został usunięty. — Sessya dzisiejsza zaczęła się o godzinie totej zrana, a skończyła się po godzinie 7mej wieczorem. — Posiedzenie do dnia następnego było odłożone.

Na posiedzeniu tejże Izby d. 10go: po ukończeniu narad nad projektami do prawa wnoszonymi przez Radę Stanu, stosownie do przepisów art. 154 Statutu organicznego, trudniła się dzisiaj Izba Poselska zdaniem sprawy nad Raportem Rady Stanu. — JW. Godlewski w zabranym głosie wyraził, że szczególne Kommissye pracowały z osobna nad ułożeniem zdań swoich, które wniesione potem na ogólne zgromadzenie Kommissyi posłużyły do ułożenia z tego iednoznegodnego zdania Kommissyi Zdanie to Kommissyi odzytane było rozdziałami, w porządku samego Rapportu gdyż podług tego było ułożone.

Po odczytaniu i oddaniu go do łaski Marszałkowskiej, Marszałek Seymu stosując się do przepisów Statutu organicznego, przedstawił następnie Izbie adres do Monarchy, odczytany przez Sekretarza Seymu.

JW. Niemolewski Poseł, był tego zdania, że Izba Poselska z grona swego wyznaczyć powinno do napisania adresu członków szczególnych, którychby za godnych tłumaczył uczuć swoich uznała.

JW. Dembowski Poseł, zwrócił go na Statut organiczny, który przepisuje, że na

wniosek Prezesa lub Marszałka Izba uchwała adres, że zratem adres przedstawiony przez Marszałka jest na mocy prawa, i że Izba mocna jest przyjąć go lub odrzucić.

JW. Marszałek wyraził następnie, że art. 154 Stat. org. nie ustanawia dyskusyi co do uwag nad Raportem Rady Stanu przez Kommissyie Seymowe ułożonych, bo naturalną jest rzeczą, że Izba Poselska, wybierając z grona swego członków do zasiadania w tychże Kommissyjach, już ich szczególnem obdarzyła zaufaniem. Atoli artykuł tenże sam, dodał, przepisuje Marszałkowi przedstawienie Izbie przy kończących się obradach stosownego adresu do N. Pana. Aby zaś dać lepiej poznać w jakim duchu przedstawiony Izbie adres był napisany, zasady jego szczegółowo rozbiął.

Na żądanie Izby Sekretarz Seymowy raz ieszcze rzeczonny adres odczytał, który następnie Izba iednomyslnie przyjęła.

Idąc dalej JW. Marszałek, wyznaczył z grona Izby członków Deputacyi do odniesienia do Tronu N. Pana uchwalonego przez Izbę adresu wraz z uwagami nad Raportem Rady Stanu. Wybranemi zostali JW. Wielogłowski, Skórkowski, Bronikowski, Łubieński, Potocki, Cieszkowski Postowie, Faltz, Wysocki i Hangiel Deputowani.

Sessya dnia dzisiejszego równie iak wczorajsza trwała od godziny totej ranney do 7mej wieczorem.

Posiedzenia Izby Poselskiej z d. 11go równie iak i 12go przeznaczone były stosownie do przepisów Stat. org. o Reprezentacyi Narodowej na układanie petycyy do Tronu. Naprzód JW. Marszałek petytał się Izby, czyli nie chce korzystać z prawa służącego iey na mocy art. 155 Stat. org., aby bez przytomności arbitrów posiedzenie swe odbyła. — Gdy zdanie Izby nie było z tem zgodne, posiedzenie odbywało się publicznie.

Na mocy artykułu 158 Statutu złożyli więc Postowie i Depntowani petycyye swoje u łaski, które Sekretarz koleynę odczytywał a Izba większością głosów przyjmowała.

(Umieszczenie Spisu petycyy przyjętych na tem posiedzeniu, odkładamy na później).

Dnia 12. Października na posiedzeniu Izby Senatorskiej trudniono się odczytaniem uwag nad Raportem Rady Stanu, poczem adres, przez który uwagi powyższe N. Pann przesłane były, przyjęty został, i Deputacyja do ich odniesienia wybrana była.

Izba Poselska na posiedzeniu swoim z dnia tegoż, zastanawiała się nad układaniem

dalszych petycyy do Tronu, których wykaz podobnie na później odkładamy.

Posiedzenie to uświetnione zostało przybyciem do niej Jego Cesarzowickiey Mości Wielkiego Xiążęcia Konstantego, który jako Reprezentant Cyrkułu VIII., czyli miasta Pragi, złożył w laski petycyyą za obywatelami, którzy w nim całe położyli nadzieie, aby tymże za poczynione zniszczenia w czasie wojny, wyznaczone było wynagrodzenie z prawa im przynależne, i aby im wszelkie środki ułatwiające nowe zabudowanie się udzieleni zostały. Petycyyą tę odczytał w ięzyku Francuzkim JW. Marszałek Seymowy, a Izba cała iednomyślnie przyjęta.

Dla spóźnionego czasu, JW. Marszałek solwował sessyją na godzin kilka, aby potém zostające ieszcze do obrad Seymowych obowiązki ostatecznie skończyć.

Stosownie do oznaymienia JW. Marszałka zebrała się Izba o godzinie 7 wieczorem, a to w celu odczytania ieszcze pozostałych około 50 petycyy.

Na wniosek JW. Linde Deputowanego i na żądanie dziesiątej części członków przytomnych, min. Izba Poselska do dalszych czynności przystąpiła, wprzód w wydział tajny zamienioną została.

Opis ostatniego posiedzenia Izb połączonych dnia 13. Października

Programma

W dniu 13. Października, oznaczonym przez Uniwersał Nayiaśniejszego Cesarza i Króla z dnia 8./20. Lipca r. b. na zamknięcie Seymu, gdy Senatorowie, Posłowie i Deputowani zgromadzą się o dziesiątej godzinie zrana do miejsc posiedzeń swoich Seymowych, Prezes Senatu wyznaczy za danym sobie od Nayiaśniejszego Pana rozkazem, Deputacyją złożoną z dwóch Senatorów, która się uda do Izby Poselskiej, dla wezwania Jey do połączenia się Izbą Senatorską.

Marszałek Seymowy zawiadomiony o zbliżeniu się wzwyż wzmiankowanych Senatorów, wysłał dwóch Posłów i dwóch Deputowanych dla przyjęcia, i osobnicie przyymie Ich przy drzwiach Izby, wprowadzi i wskaże Im miejsce na przeciwko siebie.

Ciż Senatorowie wezwą Posłów i Deputowanych do połączenia się z Izbą Senatorską, po czém powstawszy z miejsca swego poprowadzą do rzeczoney Izby Posłów i Deputowanych, na czele których Marszałek Seymowy zneydować się będzie.

Skóre się obiedwie Izby połączą, i gdy Posłowie i Deputowani zajmą miejsca wskazane sobie przez Prezesa Senatu, tenże Prezes wybierze trzech Senatorów, a Marszałek trzech Członków Izby Poselskiej, mających składać Deputacyją, której poleczone będzie doniesienie Nayiaśniejszemu Panu o połączeniu się obudwoch Izb.

Oczekiwac zatem będą połączone Izby przybycia Monarchy.

Prezes Senatu i Sekretarz Senatu przyymą Nayiaśniejszego Pana u drzwi Izby. A gdy Nayiaśniejszy Pan zasiądzie na Tronie, mając po prawy ręce Ministrów i Radę Stanu, Swiętę swoję po Lewey, a Dwor za Tronem, Prezes Senatu, a po nim Marszałek Izby Poselskiej, za danem sobie od Monarchy pozwoleniem. zdadzą krótką sprawę o czynnościach Seymowych.

Jeden z Członków Rady Stanu ogłosi sankcyyą Królewską projektów na Seymie terazniejszy przez obiedwie Izby przyjętych. Po czém Nayiaśniejszy Pan w ięzyku Francuzkim mówić będzie. Mowa ta odczytaną zostanie w ięzyku Polskim przez Ministra Sekretarza Stanu.

Stosownie do art. 165 Stat. org. o reprezentacyi narodowey, ieden z członków Rady Stana ogłosi obudwom Izbom z rozkazu Nayiaśniejszego Pana, iż Seym zamknięty został.

Po odprowadzeniu przez powyższe Deputacyie Nayiaśniejszego Pana do Jego pokojów, obiedwie Izby udadzą się do Kościoła Katedralnego dla złożenia dzięków Bogu. Biskup in pontificalibus Te Deum odśpiewa.

Przed rozpoczęciem czynności programatem przepisanych, JW. Prezes Senatu w Senacie, a JW. Marszałek w Izbie Poselskiej, oznaymit wolą Nayiaśniejszego Pana, iż Tenże w dobroci swoiey dla dokładniejszego układania projektów do Praw cywilnych i kryminalnych raczył naylaskawiey w tym celu wezwać do naradzania się z Radą Stanu: Z Senatu JWW. Woiewodę Wybickiego i Kasztelanów Franciszka Grabowskiego i Stanisława Grabowskiego; z Izby Poselskiej zaś JWW. Dolińskiego, Posła Kraśnickiego, Faltza, Deputowanego z Kalisza, Hangla, Deputowanego Cyr. I. M. S. Warszawy, Krysińskiego, Deputowanego Cyrh. V. M. S. Warszawy, tudzież Kozłowskiego, Deputowanego z Płocka.

Iuż o godzinie totey rano zebrała Izba Poselska do sali swych obrad, oczekiwala przybycia Deputacyi z Senatu, któraby iey e-

znaymła pożądaną chwilę zbliżenia się do podnóżka Tronu Dobroczyńcy swego i usłyszenia z ust Jego najżyczliwszych dla Narodu Polskiego głosu dobroci i łaski.

Uwiadomiony JW. Marszałek o zbliżaniu się Deputacyi Senatu; złożoney z JW. Woiewody Zamoyckiego i Kasztelana Męcinkiego, wyznaczył na iey przyjęcie i wprowadzenie do Sali JW. Wyszyńskiego, Posła Tomaszowskiego, Dolińskiego, Posła Krasnickiego, Kozłowskiego, Deputowanego z Płocka, i X. Woiakowskiego, Deputowanego Lubelskiego.

Skoro wzwyż wspomniona Deputacyja zasiadła mieysca pogramatem przepisane, JW. Woiewoda Zamoycki dopełnił zlecenia następującą przemową:

„Prześwietna Izbo Poselska!“

„Gdy chwila zakończenia prac Seymowych już się zbliżyła, gdy prawo nakazuje, aby przed zakończeniem posiedzenia dzisiejszego, obiedwie Izby stanęły w Obliczu Najjaśniejszego Pana, Senat zaprasza Was wybrani od Narodu Reprezentanci, abyście się z nim połączyć chcieli.“

„Jeżeli plon połączonych prac naszych nie jest tak obfitym, iak zbawienne Najjaśniejszego Pana zamiary, potrzeby kraju, i własne nasze życzenia widzieć pragnęły; niechay to, nie oziębłości o dobro Ojczyzny, lecz raczej ogromowi podanych pod roztrząsanie Seymu przedmiotów, ich ważności, a nareszcie i krótkości czasu, przypisaném będzie.“

„Wzywam Cię JW. Marszałku i Was do stoyni Reprezentanci, abyście pospieszali stawać przed Tronem tego Króla, który Was wspaniałomyślnością podniósł z upadku, który Wam przywrócił Imię Polaków, nadał najdroższe swobody, który nakoniec przez dobrodzieystwa tylko znany, iedne zawsze w sercach naszych wzbudza uczucia; to jest ufności nieograniczoney, na nieograniczoney wdzięczności opartej, niezachwianego przywiązania, i niezłomney wierności.“

Poczém Izba Poselska, mając na swém czele wzwyż wspomnianą Deputacyją i Marszałka, przeszła do Senatu, gdzie Sekretarz tegoż Senatu wskazał iey mieysca, które ma zabrać.

Po połączeniu się obu Izb, JW. Prezes Senatu wybrał na członków Deputacyi, mającej donieść N. Panu, iż obie Izby zebrane oczekują drogiey chwili oglądania Jego oblicza, JW. Woiewodę Małachowskiego, tudzież Kasztelanów Gliszczyńskiego i Miączyńskiego. Marszałek z swej strony wezwał do towarzyszenia Członkom Senatu Jego Cesarzewicowską Mość W. Xiążęcia Konstantego, JW. Onufrego Małachowskiego, Posła Szydłowskiego, tudzież JW. Dembowskiego, Posła Kazimierskiego.

Po chwili przybył do Izby Najjaśniejszy Pan otoczony Radą Stanu i Dworem. Prezes Senatu, tudzież Sekretarz przyjęli z uszanowaniem Monarchę u drzwi Sali i odprowadzili Go do Tronu.

Zabrał głos JW. Prezes Senatu, w którym przedstawił Najjaśniejszemu Panu krótki obraz czynności Senatu, i iakie projekta przez niego przyjęte zostały.

JW. Marszałek Izby Poselskiej miał głos następnie, i równie obraz narad Izby Poselskiej przedstawił.

Poczém JW. Minister Sprawiedliwości, Badeni, ogłosił obu Izbom, że Najjaśniejszy Pan raczył najłaskawiej udzielić sankcyją swoją Królewską następującym projektom, które odtąd prawem się stały, iako to, projektem „O Moratorium“ i

„O odstąpieniu własności prywatney z powodu użyteczności publiczney.“

Gdy skończył, cichość z uszanowaniem połączona, gotowała się do słyszenia Najjaśniejszego Pana: mówił.... a każde Jego słowo było wyrokiem. (Mowę tę w przeszley Gazecie umieściliśmy.)

Odczytał też samą Mowę w ięzyku Polskim JW. Minister Sekretarz Stanu, poczém stosownie do porządku programmatem przepisanego, ogłosił Izbom, że Seym został zamkniętym.

Oddalił się Najjaśniejszy Pan do swych pokoiów, odprowadzony przez wzwyż wspomniane Deputacyje, a obie Izby Seymowe udały się łącznie na Te Deum zaintonowane przez JW. Arcybiskupa Warszawskiego, Prymasa Królestwa Polskiego, dla złożenia hołdu Najwyższemu, z którego dobroci obrady te z pożytkiem dla kraju i z sławą dla siebie skończyły.